

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראיה-proof</p>
--	--

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אין לך קץ מגולה מזה, שנאמר (יחזקאל ל"ו) ואתם הרי ישראל ענפכם נתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל וגו'.	ואמר רבי אבא:											■	◇
אף מזה, שנאמר (זכריה ח') כי לפני הימים ההם שחר האדם לא נהיה ושחר הבהמה איננה וליוצא ולבא אין שלום מן הצר.	רבי אלעזר:											■	◇
מאי ליוצא ולבא אין שלום מן הצר?												^	
אף תלמידי חכמים, שכתוב בהם שלום, דכתיב (תהלים קי"ט) שלום רב לאהבי תורתך - אין שלום מפני צר.	רב:											!	◇
עד שיהיו כל השערים כולן שקולין.	שמואל:											!	◇
אין בן דוד בא עד שיתבקש דג לחולה ולא ימצא, שנאמר (יחזקאל ל"ב) או אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן אוליך וכתב (יחזקאל כ"ט) ביום ההוא אצמיה קרן לבית ישראל.	רבי חנינא:											■	◇
אין בן דוד בא עד שתכלה מלכות הזלה מישראל, שנאמר (ישעיהו י"ח) וכתת הזלזלים במזמרות, וכתב בתריה בעת ההיא יובל שי לה' צבאות עם ממשך ומורט.	רבי חמא בר חנינא:											■	◇
אין בן דוד בא עד שיכלו גסי הרוח מישראל, שנאמר (צפניה ג') כי אז אסיר מקרבך עליו גאותך, וכתב (צפניה ג') והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם ה'.	זעירי אמר רבי חנינא:											■	◇
אין בן דוד בא עד שיכלו כל שופטים ושוטרים מישראל שנאמר (ישעיהו א') ואשיבה ידי עליך ואצרף כבר סגיך וגו' ואשיבה שפטיך.	רבי שמלאי משום רבי אלעזר ברבי שמעון:											■	◇
אין ירושלים נפדית אלא בצדקה, שנאמר (ישעיהו א') ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה.	עולא:											■	◇
אי בטלי יהירי - בטלי אמגושי, אי בטלי דייני - בטלי גזירפטי, אי בטלי יהירי בטלי אמגושי - דכתיב (ישעיהו א') ואצרף כבר סגיך ואסירה כל בדיליך, ואי בטלי דייני בטלי גזירפטי - דכתיב (צפניה ג')	רב פפא:											■	◇
אם ראית דור שמתמעט והולך - חכה לו, שנאמר (שמואל ב' כ"ב) ואת עם עני תושיע וגו'.	רבי יוחנן:											■	◇
אם ראית דור שצרות רבות באות עליו כנהר - חכה לו, שנאמר (ישעיהו נ"ט) כי יבא כנהר צר רוח ה' נססה בו, וסמך ליה ובא לציון גואל.	רבי יוחנן:											■	◇
אין בן דוד בא אלא בדור שכולו זכאי, או כולו חייב. בדור שכולו זכאי - דכתיב (ישעיהו ס') ועמך כלם צדיקים לעולם לעולם יירשו ארץ, בדור שכולו חייב - דכתיב (ישעיהו נ"ט) וירא כי אין איש וישתומם כי אין מפגיע, וכתב (ישעיהו מ"ח) למעני אעשה.	ואמר רבי יוחנן:											■	◇
כתיב (ישעיהו ס') בעתה, וכתב אחישנה. זכו - אחישנה, לא זכו - בעתה.	רבי אלכסנדר: רבי יהושע בן לוי רמי:											■	◇
כתיב (דניאל ז') וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתה, וכתב (זכריה ט') עני ורכב על חמור. זכו - עם ענני שמיא, לא זכו - עני ורכב על חמור.	רבי אלכסנדר: רבי יהושע בן לוי רמי:											■	◇
אמר ליה שבור מלכא לשמואל: אמריתו, משיח על חמרא אתי, אישדר ליה סוסיא ברקא דאית ל?												○	
מי אית לך בר חירור גוונ?	אמר ליה: [שמואל]											■	
רבי יהושע בן לוי אשכח לאליהו, דהוי קיימי אפיתחא דמערתא דרבי שמעון בן יוחאי												○	◇
אתינא לעלמא דאתי?	אמר ליה: [רבי יהושע בן לוי]											○	◇
אמר ליה: אם ירצה אדון הזה.												○	◇
שנים ראיתי וקול שלשה שמעתי.	רבי יהושע בן לוי:											○	◇
אימת אתי משיח?	אמר ליה: [רבי יהושע בן לוי]											○	◇
אמר ליה: זיל שיליה לדידיה.												○	◇
והיכא יתיב?	[רבי יהושע בן לוי]											^	
אפיתחא דרומי.												!	◇
ומאי סימניה?	[רבי יהושע בן לוי]											^	
יתיב ביני עניי סובלי חלאים, וכולן שרו ואסירי בחד זימנא, איהו שריי חד ואסירי חד.												!	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה	statement-מימרא ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה
---	--

מקרא- key:

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר: דילמא מבעינא, דלא איעכב.	[רבי יהושע בן לוי]	○										צח.	
אזל לגביה, אמר ליה: שלום עליך רבי ומורי.	[רבי יהושע בן לוי]	○										צח.	
אמר ליה שלום עליך בר ליואי.		○									◇	צח.	
לאימת אתי מר?	אמר ליה: [רבי יהושע בן לוי]	○									◇	צח.	
אמר ליה: היום.		○									◇	צח.	
אתא לגבי אליהו.	[רבי יהושע בן לוי]	○										צח.	
אמר ליה: מאי אמר לך?		○										צח.	
אמר ליה: שלום עליך בר ליואי.	אמר ליה: [רבי יהושע בן לוי]	○									◇	צח.	
אמר ליה: אבטחך לך ולאבוך לעלמא דאתי.		○									◇	צח.	
אמר ליה: שקורי קא שקר בי, דאמר לי היום אתינא, ולא אתא.	אמר ליה: [רבי יהושע בן לוי]	○										צח.	
אמר ליה: הכי אמר לך (תהלים צ"ה) היום אם בקלו תשמעו.		■									◇	צח.	
שאלו תלמידיו את רבי יוסי בן קיסמא: אימתי בן דוד בא?											^	◇	צח.
מתיירא אני שמא תבקשו ממני אות.	אמר: [רבי יוסי בן קיסמא]								○			צח.	
אמרו לו: אין אנו מבקשין ממך אות.									○			צח.	
לכשיפול השער הזה ויבנה, ויפול, ויבנה, ויפול, ואין מספיקין לבנותו עד שבן דוד בא.	אמר להם: [רבי יוסי בן קיסמא]								!		◇	צח.	
אמרו לו: רבינו, תן לנו אות.									○		◇	צח.	
ולא כך אמרתם לי שאין אתם מבקשין ממני אות?	אמר להם: [רבי יוסי בן קיסמא]								○			צח.	
אמרו לו: ואף על פי כן.									○			צח.	
אם כך - יהפכו מי מערת פמיס לדם.	אמר להם: [רבי יוסי בן קיסמא]								○		◇	צח.	
ונהפכו לדם.									○			צח.	
בשעת פטירתו אמר להן: העמיקו לי ארוני, שאין כל דקל ודקל שבבבל שאין סוס של פרסיים נקשר בו, ואין לך כל ארון וארון שבארץ ישראל שאין סוס מדי אוכל בו תבן.	[רבי יוסי בן קיסמא]										◇	צח.	
אין בן דוד בא עד שתתפשט המלכות הרשעה על ישראל תשעה חדשים, שנאמר (מיכה ה') לכן יתנם עד עת יולדה ילדה ויתר אחיו ישובון על בני ישראל.	רב:										■	◇	צח:
ייתי ולא איחמיניה.	עולא:										■	◇	צח:
ייתי ולא איחמיניה.	וכן אמר רבה:										■	◇	צח:
ייתי, ואזכי דאייתיב בטולא דכופיתא דחמריה.	רב יוסף:										■	◇	צח:
מאי טעמא? אילימא משום חבלו של משיח.	אביי לרבה:								?			◇	צח:
מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח?	והתניא, שאלו תלמידיו את רבי אלעזר:								^	■	?	◇	צח:
יעסוק בתורה ובגמילות חסדים.	[רבי אלעזר]								!	■	?	◇	צח:
ומר - הא תורה והא גמילות חסדים.											?	◇	צח:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שמא יגרום החטא. כדרכי יעקב בר אידי.	אמר ליה: [רבה]										!	◇
כתיב (בראשית כ"ח) והנה אנכי עמך ושמתוך בכל אשר תלך, וכתיב (בראשית ל"ב) ויירא יעקב מאד ויצר לו - שהיה מתיירא שמא יגרום החטא.	דרכי יעקב בר אידי רמי:										!	◇
(שמות ט"ו) עד יעבר עמך ה' - זו ביאה ראשונה, עד יעבר עם זו קניית - זו ביאה שניה, אמור מעתה: ראויים היו ישראל לעשות להם נס בביאה שניה כביאה ראשונה, אלא שגרם החטא.	כדתניא:										■	◇
ייתי ולא איחמיניה.	וכן אמר רבי יוחנן:										■	◇
מאי טעמא? אילימא משום דכתיב (עמוס ה') כאשר ינוס איש מפני הארי ופגעו הדב ובא הבית וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש - בא ואראך דוגמתו בעולם הזה: בזמן שאדם יוצא לשדה ופגע בו סנטר - דומה כמי שפגע בו ארי, נכנס לעיר פגע בו גבאי - דומה כמי שפגעו דב, נכנס לביתו ומצא בניו ובנותיו מוטלין ברעב - דומה כמי שנשכו נחש.	אמר ליה ריש לקיש:										?	◇
אלא משום דכתיב (ירמיהו ל') שאלו - נא וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כיולדה ונהפכו כל פנים לירקון.											!	◇
מאי ראיתי כל גבר?											^	◇
מי שכל גבורה שלו	רבה בר יצחק אמר רב:										!	◇
ומאי ונהפכו כל פנים לירקון?											^	◇
פמליא של מעלה ופמליא של מטה. בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא: הללו מעשה ידי והללו מעשה ידי, היאך אאבד אלו מפני אלו?	אמר רבי יוחנן:										!	◇
היינו דאמרי אינשי: רהיט ונפל תורא ואזיל ושדי ליה סוסיא באורייה.	רב פפא:										■	◇
עתידין ישראל דאכלי שני משיח.	רב גידל אמר רב:										■	◇
פשיטא ולא מאן אכיל להו? חילק ובילק אכלי להו?	רב יוסף:										?	◇
לאפוקי מדרכי הילל											!	◇
אין משיח לישראל, שכבר אכלוהו בימי חזקיה.	דאמר: [רבי הילל]										!	◇
לא אברי עלמא אלא לדוד.	רב:										◆	◇
למשה.	שמואל:										◆	◇
למשיח.	רבי יוחנן:										◆	◇
מה שמו?											^	◇
שילה שמו, שנאמר (בראשית מ"ט) עד כי יבא שילה.	דבי רבי שילא:										◆	◇
ינון שמו, שנאמר (תהלים ע"ב) יהי שמו לעולם לפני שמש ינון שמו.	אבי ינאי:										◆	◇
חנינה שמו, שנאמר (ירמיהו ט"ז) אשר לא אתן לכם חנינה.	דבי רבי חנינה:										◆	◇
מנחם בן חזקיה שמו, שנאמר (איכה א') כי רחק ממני מנחם משיב נפשי.	יש אומרים:										◆	◇
חיוורא דבי רבי שמו שנאמר (ישעיהו נ"ג) אכן חליינו הוא נשא ומכאבינו סבלם ואנחנו חשבנוהו נגוע מכה אלהים ומענה.	רבנן:										◆	◇
אי מן חייא הוא - כגון אנא, שנאמר (ירמיהו ל') והיה אדירו ממנו ומשלנו מקרבנו יצא.	רב נחמן:										■	◇
אי מן חייא הוא - כגון רבינו הקדוש, אי מן מתיא הוא - כגון דניאל איש חמודות.	רב:										■	◇
עתידין הקדוש ברוך הוא להעמיד להם דוד אחר, שנאמר (ירמיהו ל') ועבדו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם, הקים לא נאמר, אלא אקים.	רב יהודה אמר רב:										■	◇
והכתיב (יחזקאל ל"ו) ודוד עבדי נשיא להם לעולם	רב פפא לאביי:										?	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כגון קיסר ופלגי קיסר.												!	צח:
מאי דכתיב (עמוס ה') הוי המתאווים את יום ה' למהיזה לכם יום ה' הוא חשך ולא אור משל לתרגול ועטלף שהיו מצפין לאור, אמר ליה תרגול לעטלף: אני מצפה לאורה - שאורה שלי היא, ואתה למה לך אורה?	דרש רבי שמלאי:											◇	צח:
והיינו דאמר ליה ההוא מינא לרבי אבהו: אימתי אתי משיח?												o	צט.
לכי חפי להו חשוכא להנהו אינשי.	אמר ליה: [רבי אבהו]											■	צט.
אמר ליה: מילט קא לייטת לי?												o	צט.
קרא כתיב, (ישעיהו ס') כי הנה החשך יכסה הארץ וערפל לאמים ועליך יזרח ה' וכבודו עליך יראה.	אמר ליה: [רבי אבהו]											■	צט.
ימות המשיח ארבעים שנה, שנאמר (תהלים צ"ה) ארבעים שנה אקוט בדור.	תניא, רבי אליעזר:											■	צט.
שבעים שנה, שנאמר (ישעיהו כ"ג) והיה ביום ההוא ונשכחת צר שבעים שנה כימי מלך אחד. איזהו מלך מיוחד - הוי אומר זה משיח	רבי אלעזר בן עזריה:											■	צט.
שלשה דורות, שנאמר (תהלים ע"ב) ייראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים.	רבי:											■	צט.
אין להם משיח לישראל, שכבר אכלוהו בימי חזקיה.	רבי הילל:											■	צט.
שרא ליה מריה לרבי הילל, חזקיה אימת הוה - בבית ראשון, ואילו זכריה קא מתנבי בבית שני ואמר (זכריה ט') גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלים הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתגות.	רב יוסף:											■	צט.
ימות המשיח ארבעים שנה, כתיב הכא (דברים ח') ויענך וירעבך ויאכלך, וכתיב התם (תהלים צ') שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה.	תניא אידך, רבי אליעזר:											■	צט.
ארבע מאות שנה, כתיב הכא (בראשית ט"ו) ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה, וכתיב התם: שמחנו כימות עניתנו.	רבי דוסא:											■	צט.
שלש מאות וששים וחמש שנה, כמנין ימות החמה, שנאמר (ישעיהו ס"ג) כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה.	רבי:											■	צט.
מאי יום נקם בלבי?												^	צט.
ללבי גליתי, לאבריי לא גליתי.	רבי יוחנן:											!	צט.
ללבי גליתי, למלאכי השרת לא גליתי.	רבי שמעון בן לקיש:											!	צט.
ימות המשיח לישראל שבעת אלפים שנה, שנאמר (ישעיהו ס"ב) ומשוח חתן על כלה ישיש עליך אלהיך.	תני אבימי בריה דרבי אבהו:											■	◇
ימות המשיח - כמום שנברא העולם ועד עכשיו, שנאמר (דברים י"א) כימי השמים על הארץ.												■	◇
כימי נח עד עכשיו, שנאמר (ישעיהו נ"ד) כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי.	רב נחמן בר יצחק:											■	◇
כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא לימות המשיח, אבל לעולם הבא - (ישעיהו ס"ד) - עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											■	◇
ופליגא דשמואל.												■	צט.
אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שעבוד מלכות בלבד.	דאמר שמואל:											■	◇
כל הנביאים לא נתנבאו אלא לבעלי תשובה, אבל צדיקים גמורים - עין לא ראתה אלהים זולתך.	ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											■	צט.
ופליגא דרבי אבהו												■	צט.
מקום שבעלי תשובה עומדין שם - צדיקים אינן עומדין שם, שנאמר (ישעיהו נ"ו) שלום שלום לרחוק ולקרוב, ברישא רחוק, והדר קרוב. מאי רחוק - רחוק דמעיקרא, ומאי קרוב - קרוב דמעיקרא ודהשתא.	דאמר רבי אבהו:											■	◇
לרחוק - שהוא רחוק מעבירה, קרוב - שהוא קרוב מעבירה ונתרחק ממנה.	רבי יוחנן:											■	◇
כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא למשיא בתו לתלמיד חכם, ולעושה פרקמטיא לתלמיד חכם, ולמהנה לתלמיד חכם מנסיו. אבל תלמידי חכמים עצמן - עין לא ראתה אלהים זולתך.	ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											■	◇

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מאי עין לא ראתה?												▲	צט.		
זה יין המשומר בענביו מששת ימי בראשית.	רבי יהושע בן לוי:											!	◇	צט.	
זה עדן, לא ראתה עין מעולם.	ריש לקיש:											!	◇	צט.	
ואם תאמר: אדם היכן דר												ז	צט.		
בגן												!	צט.		
ואם תאמר: גן הוא עדן												ז	צט.		
תלמוד לומר (בראשית ב') ונהר יצא מעדן להשקות את הגן.												!	צט.		
והאומר אין תורה מן השמים וכו'.													■	צט.	
(במדבר ט"ו) כי דבר ה' בזה ומצותו הפר הכרת תכרת - זה האומר אין תורה מן השמים.	תנו רבנן:												■	◇	צט.
דבר אחר: כי דבר ה' בזה - זה אפיקורוס.													■	◇	צט.
דבר אחר: כי דבר ה' בזה - זה המגלה פנים בתורה													■	◇	צט.
ואת מצותו הפר - זה המפר ברית בשר.													■	◇	צט.
הכרת תכרת, הכרת - בעולם הזה, תכרת - לעולם הבא.													■	◇	צט.
המחלל את הקדשים, והמבזה את המועדות והמפר בריתו של אברהם אבינו, והמגלה פנים בתורה שלא כהלכה, והמלבין פני חבירי ברבים, אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים - אין לו חלק לעולם הבא.	מכאן אמר רבי אלעזר המודע:												■	◇	צט.
כי דבר ה' בזה - זה האומר אין תורה מן השמים. ואפילו אמר: כל התורה כולה מן השמים, חוץ מפסוק זה שלא אמרו הקדוש ברוך הוא אלא משה מפי עצמו - זהו כי דבר ה' בזה. ואפילו אמר: כל התורה כולה מן השמים, חוץ מדקדוק זה, מקל וחומר זה, מגורה שוה זו - זה הוא כי דבר ה' בזה.	תניא אידך:												■	◇	צט.
הלומד תורה ואינו מלמדה - זה הוא דבר ה' בזה.	תניא, היה רבי מאיר אומר:												■	◇	צט.
כל מי שאינו משגיח על המשנה.	רבי נתן:												■	◇	צט.
כל שאפשר לעסוק בתורה ואינו עוסק.	רבי נהוראי:												■	◇	צט.
זה העובד עבודה זרה.	רבי ישמעאל:												■	◇	צט.
מאי משמעה?												ז	צט.		
כי דבר ה' בזה - זה המבזה דבור שנאמר לו למשה מסיני (שמות כ') אנכי ה' אלהיך לא יהיה לך אלהים אחרים וגו'.	דתנא דבי רבי ישמעאל:											!	◇	צט.	
כל הלומד תורה ואינו חוזר עליה - דומה לאדם שזורע ואינו קוצר.	רבי יהושע בן קרחה:												■	◇	צט.
כל הלומד תורה ומשכחה - דומה לאשה שיוולדת וקוברת	רבי יהושע:												■	◇	צט.
זמר בכל יום, זמר בכל יום.	רבי עקיבא:												■	◇	צט:
מאי קרא - שנאמר (משלי ט"ז) נפש עמל עמלה לו כי אכף עליו פיהו, הוא עמל במקום זה, ותורתו עומלת לו במקום אחר.	רב יצחק בר אבדימי:												■	צט:	
כל אדם לעמל נברא, שנאמר (איוב ה') כי אדם לעמל יולד, איני יודע אם לעמל פה נברא אם לעמל מלאכה נברא, כשהוא אומר כי אכף עליו פיהו - הוא אומר לעמל פה נברא. ועדיין איני יודע אם לעמל תורה אם לעמל שיחה, כשהוא אומר (יהושע א') לא ימוש ספר התורה הזה מפידך - הוא אומר לעמל תורה נברא.	רבי אלעזר:												■	◇	צט:
כולהו גופי דרופתקי נינהו, טובי לדוכי דהוי דרופתקי דאורייתא.	והיינו דאמר רבא:												■	צט:	

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(משלי ו') נאף אשה חסר לב, אמר ריש לקיש: זה הלומד תורה לפרקים, שנאמר (משלי כ"ב) כי נעים כי תשמרם בבטנך יכנו יחדו על שפתיך.	[ריש לקיש]											צט:
(במדבר ט"ו) והנפש אשר תעשה ביד רמה - זה מנשה בן חזקיה, שהיה יושב ודורש בהגדות של דופי. אמר: וכי לא היה לו למשה לכתוב אלא (בראשית ל"ו) ואחות לוטן תמנע ותמנע היתה פילגש לאליפז יצאה בת קול ואמרה לו: (תהלים נ') תשב באחיך תדבר בבן אמך תתן דפי אלה עשית והחרשתי דמית היות אהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך.	תנו רבנן:											צט:
ועליו מפורש בקבלה: (ישעיהו ה') הוי משכי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה.												צט:
מאי כעבות העגלה?												צט:
יצר הרע, בתחלה דומה לחוט של כוביא ולבסוף דומה לעבות העגלה.	רבי אסי:											צט:
דאתן עלה, מיהת אחות לוטן תמנע מאי היא?												צט:
תמנע בת מלכים הואי, דכתיב (בראשית ל"ו) אלוף לוטן אלוף תמנע. וכל אלוף - מלכותא בלא תאגא היא. בעיא לאיגוריי, באתה אצל אברהם יצחק ויעקב ולא קבלוה, הלכה והיתה פילגש לאליפז בן עשו. אמרה: מוטב תהא שפחה לאומה זו, ולא תהא גבירה לאומה אחרת. נפק מינה עמלק, דצערניהו לישראל. מאי טעמא - דלא איבעי להו לרחקה.												צט:
וילך ראובן בימי קציר חטים, אמר רבא ברבי יצחק אמר רב: מכאן לצדיקים שאין פושטין ידיהן בגזל.	[רבא ברבי יצחק אמר רב]											צט:
וימצא דודאים בשדה												צט:
מאי דודאים?												צט:
יברוחי	רב:											צט:
סיגלי	לוי:											צט:
סביסקי.	רבי יונתן:											צט:
כל העוסק בתורה לשמה משים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה, שנאמר (ישעיהו כ"ז) או יחזק במעוץ יעשה שלום לי שלום יעשה לי.	רבי אלכסנדר:											צט:
כאילו בנה פלטרין של מעלה ושל מטה, שנאמר (ישעיהו נ"א) ואשמ דברי בפיך ובצל ידי כסיתך לנטע שמים וליסד ארץ	רב:											צט:
אף מגין על כל העולם כולו, שנאמר ובצל ידי כסיתך	רבי יוחנן:											צט:
אף מקרב את הגאולה, שנאמר (ישעיהו נ"א) ולאמר לציון עמי אתה.	לוי:											צט:
כל המלמד את בן חבירו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאו, שנאמר (בראשית י"ב) ואת הנפש אשר עשו בחרן.	ריש לקיש:											צט:
כאילו עשאו לדברי תורה, שנאמר (דברים כ"ט) ושמתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם.	רבי אלעזר:											צט:
כאילו עשאו לעצמו, שנאמר ועשיתם אתם אל תקרי אתם אלא אתם.	רבא:											צט:
כל המעשה את חבירו לדבר מצוה - מעלה עליו הכתוב כאילו עשאו, שנאמר (שמות י"ז) ומטך אשר הכית בו את היאר, וכי משה הכהו? והלא אהרן הכהן אלא לומר לך: כל המעשה את חבירו לדבר מצוה - מעלה עליו הכתוב כאילו עשאו.	רבי אבהו:											צט:
אפיקורוס.												צט:
זה המבזה תלמיד חכם.	רבי רבי חנינא אמרי תרוייהו:											צט:
זה המבזה חבירו בפני תלמיד חכם.	רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי:											צט:
בשלמא למאן דאמר המבזה חבירו בפני תלמיד חכם אפיקורוס הוי, מבזה תלמיד חכם עצמו - מגלה פנים בתורה שלא כהלכה הוי. אלא למאן דאמר מבזה תלמיד חכם עצמו אפיקורוס הוי, מגלה פנים בתורה כגון מאי?												צט:
כגון מנשה בן חזקיה												צט:

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- מובאה של פסיקה קודמת- מעשה-story</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
<p>central point for summary and review- insertion of an earlier segment-</p>	<p>מקרא-key-</p>

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואיכא דמתני לה אסיפא:												צט:
מגלה פנים בתורה, רב ורבי חנינא אמרי: זה המבזה תלמיד חכם	[רב ורבי חנינא]											צט:
זה המבזה את חבירו בפני תלמיד חכם.	רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי:											צט:
בשלמא למאן דאמר המבזה תלמיד חכם עצמו מגלה פנים בתורה הוי, מבזה חבירו בפני תלמיד חכם - אפיקורוס הוי. אלא למאן דאמר מבזה חבירו בפני תלמיד חכם מגלה פנים בתורה הוי, אפיקורוס כגון מאן?												צט:
כגון הני דאמרי מאי אהנו לן רבנן? לדידהו קרו, לדידהו תנו.	רב יוסף:											צט:
האי מגלה פנים בתורה נמי הוא, דכתיב (ירמיהו ל"ג) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמת.	אמר ליה אביי:											צט:
מהכא נמי שמע מינה, שנאמר (בראשית י"ח) ונשאתי לכל המקום בעבורם.	רב נחמן בר יצחק:											צט:
אלא, כגון דיתבי קמיה רביה ונפלה ליה שמעתא בדוכתא אחריתי, ואמר: הכי אמרינן התם. ולא אמר הכי אמר מר.												צט:
כגון הני דבי בנימין אסיא, דאמרי: מאי אהני לן רבנן? מעולם לא שרו לן עורבא, ולא אסרו לן יונה.	רבא:											צט:
רבא, כי הוו מייתי טריפתא דבי בנימין קמיה, כי הוה חזי בה טעמא להיתירא, אמר להו: תחזו, דקא שרינא לכו עורבא. כי הוה חזי לה טעמא לאיסורא, אמר להו: תחזו דקא אסרנא לכו יונה.	[רבא]											ק.
כגון דאמר הני רבנן.	רב פפא:											ק.
רב פפא אישתלי, ואמר: כגון הני רבנן, ואיתיב בתעניתא.	[רב פפא]											ק.
לוי בר שמואל ורב הונא בר חייא הוו קא מתקני מטפחות ספרי דבי רב יהודה, כי מטו מגילת אסתר אמרי: הא מגילת אסתר לא בעי מטפחת.	[לוי בר שמואל ורב הונא בר חייא]											ק.
כי האי גוונא נמי מיחזי כי אפיקורא.	אמר להו: [רב יהודה]											ק.
זה הקורא רבו בשמו.	רב נחמן:											ק.
מפני מה נענש גיחזי - מפני שקרא לרבו בשמו, שנאמר (מלכים ב' ח') ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע.	דאמר רבי יוחנן:											ק.
עתידי הקדוש ברוך הוא להוציא נחל מבית קדשי הקדשים ועליו כל מיני מגדים, שנאמר (יחזקאל מ"ז) ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פריו לחדשיו ויבכר כי מימיו מן המקדש המה יוצאים והיה פריו למאכל ועלהו לתרופה.	יתיב רבי ירמיה קמיה דרבי זירא, ויתיב וקאמר:											ק.
אמר ליה ההוא סבא: יישר. וכן אמר רבי יוחנן												ק.
כי האי גוונא מיחזי אפקרותא?	רבי ירמיהו לרבי זירא:											ק.
הא האי סיועי קא מסייע לך.	אמר ליה: [רבי זירא]											ק.
אלא אי שמיע לך - הא שמיע לך:	[רבי זירא]											ק.
עתידי הקדוש ברוך הוא להביא אבנים טובות ומרגליות שהן שלשים על שלשים אמות, וחוקק בהם עשר ברום עשרים, ומעמידן בשערי ירושלים, שנאמר (ישעיהו נ"ד) ושמתי כדכד שמשתיך ושעריך לאבני אקדה וגו'.	כי הא דיתבי רבי יוחנן וקא דריש:											ק.
לגלג עליו אותו תלמיד, אמר: השתא כביעתא דצילצלא לא משכחינן - כולי האי משכחינן?												ק.
לימים הפליגה ספינתו בים, חזיננהו למלאכי השרת דקא מנסרי אבנים טובות ומרגליות, אמר להו: הני למאן? אמרי: עתידי הקדוש ברוך הוא להעמידן בשערי ירושלים.												ק.
כי הדר אשכחיה לרבי יוחנן דיתבי וקא דריש. אמר ליה: רבי, דרוש ולך נאה לדרוש, כשם שאמרת כך ראיתי.												ק.
ריקה, אם לא ראית לא האמת? מלגלג על דברי חכמים אתה	אמר לו: [רבי יוחנן]											ק.
יהב ביה עיניה, ועשאו גל של עצמות.												ק.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(ויקרא כ"ו) ואולך אתכם קוממיות. רבי מאיר אומר: מאתים אמה, כשתי קומות של אדם הראשון.	מיתבי: [רבי מאיר]	◇										
מאה אמה, כנגד היכל וכותליו, שנאמר (תהלים קמ"ד) אשר בנינו כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותינו כזויות מחטבות תבנית היכל וגו'.	רבי יהודה:	◇										
כי קאמר רבי יוחנן - לכו דבי זיקא.										!		◇
מאי ועלהו לתרופה?										^		◇
רבי יצחק בר אבודימי ורב חסדא, חד אמר: להתיר פה של מעלה	חד: [רב חסדא/רב יצחק בר אבדומי]									!		◇
להתיר פה של מטה.	חד: [רב חסדא/רב יצחק בר אבדומי]									!		◇
להתיר פה אילמין.	איתמר, חזקיה:									■		◇
להתיר פה עקרות.	בר קפרא:									■		◇
לתרופה ממש.	רבי יוחנן:									!		◇
מאי לתרופה?										^		◇
לתואר פנים של בעלי הפה.	רבי שמואל בר נחמני:									!		◇
כל המשחיר פניו על דברי תורה בעולם הזה - הקדוש ברוך הוא מבהיק זיויו לעולם הבא, שנאמר (שיר השירים ה') מראהו כלבנון בחור כארזים.	דרש רבי יהודה ברבי סימון:									■		◇
כל המרעיב עצמו על דברי תורה בעולם הזה - הקדוש ברוך הוא משיבועו לעולם הבא, שנאמר (תהלים ל"ו) ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם.	רבי תנחום ברבי חנילאי:									■		◇
עתידי הקדוש ברוך הוא ליתן לכל צדיק וצדיק מלא עומסו, שנאמר (תהלים ס"ח) ברוך ה' יום יום יעמס'לנו האל ישועתנו סלה.	כי אתא רב דימי אמר:									■		◇
וכי אפשר לומר כן? והלא כבר נאמר (ישעיהו מ') מי מדד בשעלו מים ושמים בורת תכן	אמר ליה אביי:									⚡		◇
מאי טעמא לא שכיחת באגדתא?	אמר: [רב דימי]									!		◇
עתידי הקדוש ברוך הוא ליתן לכל צדיק וצדיק שלש מאות ועשרה עולמות, שנאמר (משלי ח') להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא - יש בגימטריא תלת מאה ועשרה הוי.	דאמרי במערבא משמיה דרבא בר מרי:									!		◇
במדה שאדם מודד מודדין לו, דכתיב (ישעיהו כ"ז) בסאסאה בשלחה תריבנה.	תניא, רבי מאיר:									■		◇
וכי אפשר לומר כן? אדם נותן מלא עומסו לפני בעולם הזה - הקדוש ברוך הוא נותן לו מלא עומסו לעולם הבא? והכתיב (ישעיהו מ') שמים בורת תכן	רבי:									⚡		◇
ואתה אי אומר כן? איזו היא מדה מרובה, מדת טובה מרובה, או מדת פורענות? הוי אומר: מדה טובה מרובה מדת פורענות. במדה טובה כתיב (תהלים ע"ח) ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח וימטר עליהם מן לאכל, ובמידת פורענות הוא אומר (בראשית ז') וארבת השמים נפתחו. במידת פורענות כתיב (ישעיהו ס"ו) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר. והלא אדם מושיט אצבעו באור בעולם הזה מיד נכזה אלא, כשם שנותן הקדוש ברוך הוא כח ברשעים לקבל פורענות - כך נותן הקדוש ברוך הוא כח בצדיקים לקבל טובתן.	[רבי מאיר]									!		◇
אף הקורא בספרים החיצונים וכו'.	רבי עקיבא:											■
בספרי מינים.	תנא:											■
בספר בן סירא נמי אסור למיקרי.	רב יוסף:											■
מאי טעמא?	אמר ליה אביי:											^
אילימא משום דכתב ביה לא תינטוש גילדנא מאודניה דלא ליזיל משכיה לחבלא, אלא צלי יתיה בנורא, ואיכול ביה תרתין גריצים.												!
אי מפשטיה - באורייתא נמי כתב (דברים כ') לא תשחית את עצה. אי מדרשא - אורח ארעא קא משמע לן, דלא ליבעול שלא כדרכה.												⚡

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-<u>key</u>:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
---	--

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	ק
ואלא משום דכתיב בת לאביה מטמונת שוא, מפחדה לא יישן בלילה, בקטנותה - שמא תתפתה, בנערותה - שמא תזנה, בגרה - שמא לא תינשא, נישאת - שמא לא יהיו לה בנים, הזקינה - שמא תעשה כשפים												ק
הא רבנן נמי אמרו: אי אפשר לעולם בלא זכרים ובלא נקבות, אשרי מי שבניו זכרים, או לו למי שבניו נקבות.												ק
אלא משום דכתיב לא תעיל דווי בלבך דגברי גיברין קטל דווי												ק
הא שלמה אמרה: (משלי י"ב) דאגה בלב- איש ישחנה.												ק
ישיחנה מדעתו	חד: [רבי אמי/רבי אסי]											ק
ישיחנה - לאחרים	וחד: [רבי אמי/רבי אסי]											ק
ואלא משום דכתיב מנע רבים מתוך ביתך ולא הכל תביא אל ביתך												ק
והא רבי נמי אמרה												ק
לעולם לא ירבה אדם רעים בתוך ביתו שנאמר (משלי י"ח) איש רעים להתרועע.	דתניא, רבי:											ק
אלא משום דכתיב זלדקן - קורטמן, עבדקן - סכסן, דנפח בכסיה - לא צחי. אמר במאי איכול לחמא - לחמא סב מיניה. מאן דאית ליה מעברתא בדיקניה - כולי עלמא לא יכלי ליה.												ק
מילי מעלייתא דאית ביה דרשינן להו:	רב יוסף:											ק
אשה טובה - מתנה טובה, בחיק ירא אלהים תנתן. אשה רעה - צרעת לבעלה. מאי תקנתיה - יגרשנה מביתו, ויתרפא מצרעתו. אשה יפה - אשרי בעלה, מספר ימיו כפלים.												ק
העלם עיניך מאשת חן פן תלכד במצודתה. אל תט אצל בעלה למסוך עמו יין ושכר, כי בתואר אשה יפיה רבים הושחתו, ועצומים כל הרוגיה. רבים היו פצעי רוכל המרגילים לדבר ערוה כניצוץ מבעיר גחלת.												ק
מנע רבים מתוך ביתך ולא הכל תביא ביתך. רבים יהיו פצעי רוכל המרגילים לדבר ערוה כניצוץ מבעיר גחלת. (ה) משוכבת חיקך שמור פתחי פיד.												ק
אל תצר צרת מחר (משלי כ"ז) כי לא תלד מה ילד יום, שמא למחר איננו, ונמצא מצטער על עולם שאינו שלו.												ק
(משלי ט"ו) כל ימי עני רעים, בן סירא אומר: אף לילות. בשפל גגים גגו, ובמרום הרים כרמו. ממטר גגים לגגו, - ומעפר כרמו לכרמים.												ק
[סימן: זיר"א רב"א, משרשי"א חנינ"א טוב"ה, ינ"א יפ"ה יוחנ"ן מרח"ם, יהוש"ע מקצ"ר].												ק
מאי דכתיב (משלי ט"ו) כל ימי עני רעים - אלו בעלי תלמוד, וטוב לב משתה תמיד - אלו בעלי משנה.	רבי זירא אמר רב:											ק
רבא אמר איפכא.	[רבא]											ק
מאי דכתיב (קהלת י') מסיע אבנים יעצב בהם - אלו בעלי משנה, (קהלת י') ובוקע עצים יסכן בהם - אלו בעלי תלמוד.	והיינו דאמר רב משרשיא משמיה דרבא:											ק
כל ימי עני רעים - זה מי שיש לו אשה רעה, וטוב לב משתה תמיד - זה שיש לו אשה טובה	רבי חנינא:											ק
כל ימי עני רעים זה אסטניס, וטוב לב משתה תמיד זה שדעתו יפה.	רבי ינאי:											ק
כל ימי עני רעים - זה רחמני, וטוב לב משתה תמיד - זה אכזרי.	רבי יוחנן:											ק
כל ימי עני רעים - זה שדעתו קצרה, וטוב לב משתה תמיד - זה שדעתו רחבה.	רבי יהושע בן לוי:											ק
כל ימי עני רעים. והאיכא שבתות וימים טובים	ואמר רבי יהושע בן לוי:											קא
כדשמואל.												קא
שינוי וסת תחלת חולי מעיים.	דאמר שמואל:											קא

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
הקורא פסוק של שיר השירים ועושה אותו כמין זמר, והקורא פסוק בבית משתאות בלא זמנו - מביא רעה לעולם. מפני שהתורה חוגרת שק, ועומדת לפני הקדוש ברוך הוא, ואומרת לפניו: רבנו של עולם עשאוני בניך ככנור שמנגנין בו לצים. אמר לה: בתי, בשעה שאוכלין ושותין במה יתעסקו? - אמרה לפניו: רבנו של עולם, אם בעלי מקרא הן - יעסקו בתורה ובנביאים ובכתובים, אם בעלי משנה הן - יעסקו במשנה בהלכות ובהגדות, ואם בעלי תלמוד הן - יעסקו בהלכות פסח בפסח, בהלכות עצרת בעצרת, בהלכות חג בהג.	תנו רבנן:												■	◇
כל הקורא פסוק בזמנו - מביא טובה לעולם, שנאמר (משלי ט"ו) ודבר בעתו מהיטוב.	העיד רבי שמעון בן אלעזר משום רבי שמעון בן חנינא:												■	◇
והלוחש על המכה וכו'.													■	<
וברוקק בה, לפי שאין מזכירין שם שמים על הרקיקה.	רבי יוחנן:												■	◇
אפילו נגע צרעת.	איתמר, רב:												■	◇
אפילו ויקרא אל משה.	רבי חנינא:												■	◇
סכין וממשמשיין בבני מעיים בשבת, ולוחשין לחינת נחשים ועקרבים בשבת, ומעבירין כלי על גב העין בשבת.	תנו רבנן: [ת"ק]												■	◇
במה דברים אמורים - בכלי הניטל, אבל בכלי שאינו ניטל - אסור. ואין שואלין בדבר שדים בשבת.	רבן שמעון בן גמליאל:												■	◇
אף בחול אסור.	רבי יוסי:												■	◇
הלכה כרבי יוסי. ואף רבי יוסי לא אמרה אלא משום סכנה	רב הונא:												■	◇
כי הא דרב יצחק בר יוסף דאיבלע בארזא, ואתעביד ליה ניסא פקע ארזא ופלטיה.	[רב יצחק בר יוסף]												○	
סכין וממשמשיין בבני מעיים בשבת, ובלבד שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול.	תנו רבנן:												■	◇
היכי עביד?													^	
סך, ואחר כך ממשמש.	רבי חמא ברבי חנינא:												◆	!
סך וממשמש בבת אחת.	רבי יוחנן:												◆	!
שרי שמן ושירי ביצים - מותרין לשאול בהן, אלא מפני שמכובין.	תנו רבנן:												■	◇
לוחשין על שמן שבכלי, ואין לוחשין על שמן שביד. לפיכך סכין משמן שביד, ואין סכין משמן שבכלי.													■	◇
רב יצחק בר שמואל בר מרתא איקלע לההוא אושפיזא, אייתי ליה מישחא במנא, שף - נפקן ליה צימחי באפיה. נפק לשוק, חזייה ההיא איתתא. אמרה: זיקא דחמת קא חזינא הכא. עבדא ליה מלתא ואיתסי. כתיב (שמות ט"ו) כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רפאך וכי מאחר שלא שם - רפואה למה?	רבי אבא לרבה בר מרי:												○	
מקרא זה מעצמו נדרש, שנאמר (שמות ט"ו) ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה' אלהיך אם תשמע לא אשים, ואם לא תשמע - אשים, אף על פי כן כי אני ה' רפאך.	אמר ליה [רבה בר מרי], הכי אמר רבי יוחנן:												!	◇
כשחלה רבי אליעזר נכנסו תלמידיו לבקר.	רבה בר בר חנה:												○	◇
אמר להן, חמה עזה יש בעולם.	[רבי אליעזר]												○	
התחילו הן בוכין ורבי עקיבא משחק.													○	◇
למה אתה משחק?	אמרו לו:												;	
וכי מפני מה אתם בוכים?	אמר להן: [רבי עקיבא]												;	
אפשר ספר תורה שרוי בצער, ולא נבכה?	אמרו לו:												!	◇

<p>◆ disputants-חולקים</p> <p>◇ central point for summary and review-חזרה לסיכום וחזרה</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>! ראייה-proof</p>
---	--

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לכך אני משחק. כל זמן שאני רואה רבי, שאין יינו מחמיץ ואין פשתנו לוקה, ואין שמנו מבאיש, ואין דובשנו מדביש, אמרתי: שמא חס ושלום קיבל רבי עולמו. ועכשיו שאני רואה רבי בצער - אני שמח.	אמר להן: [רבי עקיבא]											⊖
עקיבא, כלום חיסרתי מן התורה כולה?	אמר לו: [רבי אליעזר]										⚡	⊖
לימדתנו רבינו (קהלת ז') כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא.	אמר לו: [רבי עקיבא]											⊖
כשחלה רבי אליעזר נכנסו ארבעה זקנים לבקרו, רבי טרפון ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא.	תנו רבנן:											⊖
טוב אתה לישראל מטיפה של גשמים, שטיפה של גשמים בעולם הזה ורבי בעולם הזה ובעולם הבא.	נענה רבי טרפון ואמר:											⊖
טוב אתה לישראל יותר מגלגל חמה, שגלגל חמה בעולם הזה ורבי בעולם הזה ובעולם הבא.	נענה רבי יהושע ואמר:											⊖
טוב אתה לישראל יותר מאב ואם, שאב ואם בעולם הזה, ורבי בעולם הזה ובעולם הבא.	נענה רבי אלעזר בן עזריה ואמר:											⊖
חביבין יסורין.	נענה רבי עקיבא ואמר:											⊖
סמכוני ואשמעה דברי עקיבא תלמידי, שאמר חביבין יסורין.	אמר להם: [רבי אליעזר]											⊖
עקיבא, זו מניין לך?	אמר לו: [רבי אליעזר]											⊖
מקרא אני דורש (מלכים ב' כ"א) בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלים [וגו'] ויעש הרע בעיני ה' וכתוב (משלי כ"א) גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה. וכי חזקיה מלך יהודה לכל העולם כולו לימד תורה, ולמנשה בנו לא לימד תורה?	אמר: [רבי עקיבא]											⊖
אלא: מכל טורח שטרח בו, ומכל עמל שעמל בו - לא העלהו למוטב אלא יסורין, שנאמר (דברי הימים ב' ל"ג) וידבר ה' אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו ויבא ה' עליהם את שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו את מנשה בחזים ויאסרוהו ויוליכוהו בבלה, וכתוב (דברי הימים ב' ל"ג) וכהצר לו חלה את פני ה' אלהיו ויכנע מאד מלפני ה' (ה) אלהי אבותיו ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע חתנתו וישיבהו ירושלים למלכותו וידע מנשה כי ה' הוא האלהים.												⊖
הא למדת שחביבין יסורין.												⊖
שלשה באו בעלילה, אלו הן: קין, עשו, ומנשה.	תנו רבנן:											⊖
קין - דכתיב (בראשית ד') גדול עוני מנשוא. אמר לפניו: רבונו של עולם כלום גדול עוני ממששים ריבוא שעתידין לחטוא לפניך, ואתה סולח להם?												⊖
עשו - דכתיב (בראשית כ"ז) הברכה אחת היא לך אבי.												⊖
מנשה - בתחילה קרא לאלוהות הרבה, ולבסוף קרא לאלהי אבותיו.												⊖
אף ההוגה את השם באותיותיו וכו'.	אבא שאול:											⊖
ובגבולין, ובלשון עגה.	תנא:											⊖
שלשה מלכים וארבעה הדיוטות וכו'.												⊖
ירבעם - שריבע עם.	תנו רבנן:											⊖
דבר אחר: ירבעם - שעשה מריבה בעם.												⊖
דבר אחר: ירבעם - שעשה מריבה בין ישראל לאביהם שבשמים.												⊖
בן נבט - בן שניבט ולא ראה.												⊖
הוא נבט, הוא מיכה, הוא שבע בן בכרי. נבט - שניבט ולא ראה, מיכה - שנתמכך בבנין, ומה שמו - שבע בן בכרי שמו.	תנא:											⊖
שלשה ניבטו ולא ראו ואלו הן: נבט, ואחיתופל, ואיצטגניני פרעה.	תנו רבנן:											⊖

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
נבט ראה אש שיוצאת מאמתו, הוא סבר איהו מליך, ולא היא - ירבעם הוא דנפק מיניה.												■	קא:
אחיתופל ראה צרעת שזרחה לו על אמתו, הוא סבר איהו מלך, ולא היא - בת שבע בתו הוא דנפקא מינה שלמה.												■	קא:
איצטגניני פרעה												■	קא:
מאי דכתיב (במדבר כ') המה מי מריבה - המה שראו איצטגניני פרעה וטעו. ראו שמושיען של ישראל במים הוא לוקה, אמר (שמות א') כל הבן הילוד היארה תשליכהו, והן לא ידעו שעל עסקי מי מריבה לוקה.	דאמר רבי חמא ברבי חנינא:											■ ■	קא:
ומנא לן דלא אתי לעלמא דאתי												⚡	קא:
דכתיב (מלכים א' י"ג) ויהי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל פני אדמה. להכחיד - בעולם הזה, ולהשמיד - לעולם הבא.												!	קא:
מפני מה זכה ירבעם למלכות - מפני שהוכיח את שלמה. ומפני מה נענש - מפני שהוכיחו ברבים. שנאמר (מלכים א' י"א) וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה בנה את המלוא סגר את פרץ עיר דוד אביו. אמר לו: דוד אביך פרץ פרצות בחומה כדי שיעלו ישראל לרגל, ואתה גדרת אותם כדי לעשות אנגריא לכת פרעה?	רבי יוחנן:											■	קא:
ומאי וזה אשר הרים יד במלך?												^	קא:
שחליץ תפילו בפניו.	רב נחמן:											!	קא:
גסות הרוח שהיה בו בירבעם טרדתו מן העולם, שנאמר (מלכים א' י"ב) ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית ה' בירושלים ושב לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושבנו אל רחבעם מלך יהודה. אמר, גמירי: דאין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית יהודה בלבד, כיון דחזו ליה לרחבעם דיתיב ואנא קאימנא סברי: הא מלכא והא עבדא. ואי יתיבנא - מורד במלכות הוא, וקטלין לי, ואזלו בתריה.	רב נחמן:											■	קא:
מיד (מלכים א' י"ב) ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלים הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדן.												■	קא:
מאי ויועץ?												^	קא:
שהושיב רשע אצל צדיק.	רבי יהודה:											o !	קא:
אמר להו: חתמיתו על כל דעבידנא?												o !	קא:
אמרו ליה: הוין.												o !	קא:
אמר להו: מלכא בעינא למיהוי.												o !	קא:
אמרו ליה: הוין.												o !	קא:
כל דאימנא לכו עבידתו?												o !	קא:
אמרו ליה: הוין.												o !	קא:
אפילו למפלה לעבודה זרה?												⚡ !	קא:
אמר ליה צדיק: חס וחלילה												o !	קא:
אמר ליה רשע לצדיק: סלקא דעתך דגברא כירבעם פלח לעבודה זרה? אלא למינסינהו הוא דקא בעי, אי קבליתו למימריה.												o !	קא:
ואף אחיה השילוני טעה וחתם.												■	קב:
דהא יהוא צדיקא רבה הוה, שנאמר (מלכים ב' י') ויאמר ה' אל יהוא יען אשר הטיבת לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל, וכתוב (מלכים ב' י') ויהוא לא שמר ללכת בתורת ה' אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל												■ ■	קב:
מאי גרמא ליה?												^	קב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
מקרא- <u>key</u> :	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ברית כרותה לשפתים, שנאמר (מלכים ב' י') אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה.	אביי:	!	■									◇	קב.
חותמו של אחיה השילוני ראה, וטעה. דכתיב (הושע ה') ושחטה שטים העמיקו ואני מוסר לכלם	רבא:	!	■									◇	קב.
אמר הקדוש ברוך הוא הם העמיקו משלי, אני אמרתי כל שאינו עולה לרגל עובר בעשה, והם אמרו: כל העולה לרגל - ידקר בחרב.	רבי יוחנן:				■							◇	קב.
(מלכים א' י"א) ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלים וימצא אתו אחיה השילוני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה.											■	◇	קב.
עת היא מזומנת לפורענות.	תנא משום רבי יוסי:										■	◇	קב.
(ירמיהו נ"א) בעת פקדתם יאבדו											■	◇	קב.
עת מזומנת לפורענות.	תנא משום רבי יוסי:										■	◇	קב.
(ישעיהו מ"ט) בעת רצון עניתיך											■	◇	קב.
עת מזומנת לטובה.	תנא משום רבי יוסי:										■	◇	קב.
(שמות ל"ב) וביום פקדי ופקדתי עליהם הטאתם											■	◇	קב.
עת היא מזומנת לפורענות.	תנא משום רבי יוסי:										■	◇	קב.
(בראשית ל"ח) ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו											■	◇	קב.
עת מזומנת לפורענות.	תנא משום רבי יוסי:										■	◇	קב.
(מלכים א' י"ב) וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל להמליך אתו											■	◇	קב.
מקום מזומן לפורענות. בשכם עינו את דינה, בשכם מכרו אחיו את יוסף, בשכם נחלקה מלכות בית דוד.	תנא משום רבי יוסי:										■	◇	קב.
(מלכים א' י"א) וירבעם יצא מירושלים, אמר רבי חנינא בר פפא: שיצא מפיתקה של ירושלים.	[רבי חנינא בר פפא]										■	◇	קב.
(מלכים א' י"א) וימצא אתו אחיה השילוני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה.											■	◇	קב.
מאי בשלמה חדשה?											^	◇	קב.
כשלמה חדשה, מה שלמה חדשה אין בה שום דופי, אף תורתו של ירבעם לא היה בה שום דופי. דבר אחר: שלמה חדשה - שחידשו דברים שלא שמעה און מעולם.	רב נחמן:										!	◇	קב.
מאי ושניהם לבדם בשדה?											^	◇	קב.
שכל תלמידי חכמים דומין לפניהם כעשבי השדה.	רב יהודה אמר רב:										!	◇	קב.
שכל טעמי תורה מגולין להם כשדה.	איכא דאמר:										!	◇	קב.
(מיכה א') לכן תתני שלוחים על מורשת גת בתי אכזיב לאכזב למלכי ישראל, אמר רבי חנינא בר פפא: יצאה בת קול ואמרה להן: מי שהרג את הפלשתי והוריש אתכם גת תתנו שלוחים לבניו? - בתי אכזיב לאכזב למלכי ישראל.	[רבי חנינא בר פפא]										■	◇	קב.
כל הנהגה מן העולם הזה בלא ברכה כאילו גזול להקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל, שנאמר (משלי כ"ח) גזול אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הוא לאיש משחית, ואין אביו אלא הקדוש ברוך הוא, שנאמר (דברים ל"ב) הלא הוא אביך קנך, ואין אמו אלא כנסת ישראל, שנאמר (משלי א') שמע בני מוסר אביך ואל תטש תורת אמן.	[רבי חנינא בר פפא:]										■	◇	קב.
מאי חבר הוא לאיש משחית											^	◇	קב.
חבר הוא לירבעם בן נבט, שהשחית ישראל לאביהם שבשמים.											!	◇	קב.
(מלכים ב' י"ז) וידה ירבעם את ישראל מאחרי ה' והחטיאם חטאה גדולה אמר רבי חנין: כשתי מקלות המתיות זו את זו.	[רבי חנין]										■	◇	קב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

סנהדרין-חלק	Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
(דברים א') ודי זהב, אמרו דבי רבי ינאי: אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא: רבנו של עולם, בשביל כסף וזהב שהשפעת להן לישראל עד שיאמרו דיי גרם להם לעשות להם אלהי זהב. משל: אין ארי דורס ונוהם מתוך קופה של תבן, אלא מתוך קופה של בשר.	[דבי רבי ינאי]										◇	קב.	
עד ירבעם היו ישראל יונקים מעגל אחד, מכאן ואילך - משנים ושלשה עגלים.	רבי אושעיא:										◇	קב.	
אין לך כל פורענות ופורענות שבאה לעולם שאין בה אחד מעשרים וארבעה בהכרע ליטרא של עגל הראשון, שנאמר (שמות ל"ב) וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם.	רבי יצחק:										◇	קב.	
לאחר עשרים וארבעה דורות נגבה פסוק זה, שנאמר (יחזקאל ט') ויקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו.	רבי חנינא:										◇	קב.	
(מלכים א' י"ג) אחר הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו הרעה											◇	קב.	
מאי אחר?											^	קב.	
אחר שתפשו הקדוש ברוך הוא לירבעם בבגדו, ואמר לו: חזור בך, ואני ואתה וכן ישי נטייל בגן עדן, אמר לו, מי בראש: - בן ישי בראש - אי הכי לא בעינא.	רבי אבא:										◇	קב.	
רבי אבהו הוה רגיל דהוה קא דריש בשלשה מלכים.	[רבי אבהו]										○	◇	קב.
חלש, קביל עליה דלא דריש	[רבי אבהו]										○	◇	קב.
כיון דאיתפח הדר קא דריש.	[רבי אבהו]										○	◇	קב.
אמרי: לא קבילת עלך דלא דרשת בהו?											○	◇	קב:
אמר: אינהו מי הדרו בהו, דאנא אהדר בי?	[רבי אבהו]										○	◇	קב:
רב אשי אוקי אשלשה מלכים.	[רב אשי]										○	◇	קב:
אמר: למחר נפתח בחברין.	[רב אשי]										○	◇	קב:
אתא מנשה איתחזי ליה בחלמיה. אמר: חברך וחבירי דאבוך קרית לן? מהיכא בעית למישרא המוציא?	[רב אשי]										○	◇	קב:
אמר ליה: לא ידענא.	[רב אשי]										○	◇	קב:
אמר ליה: מהיכא דבעית למישרא המוציא לא גמירת, וחברך קרית לן?											○	◇	קב:
אמר ליה: אגמריה לי, ולמחר דרישנא ליה משמך בפירקא.	[רב אשי]										○	◇	קב:
אמר ליה: מהיכא דקרים בישולא.											○	◇	קב:
אמר ליה: מאחר דחכימתו כולי האי, מאי טעמא קא פלחיתו לעבודה זרה?	[רב אשי]										○	◇	קב:
אמר ליה: אי הות התם - הות נקיטנא בשיפולי גלימא ורהטת אבתראי.											○	◇	קב:
למחר אמר להו לרבנן: נפתח ברבוותא.	[רב אשי]										○	◇	קב:
אחאב - אח לשמים, אב לעבודה זרה. אח לשמים דכתיב (משלי י"ז) אח לצרה יולד, אב לעבודה זרה - דכתיב (תהלים ק"ג) כרחם אב על בנים.											■	◇	קב:
(מלכים א' ט"ז) ויהי הנקל לכתו בחטאות ירבעם בן נבט.											■	◇	קב:
קלות שעשה אחאב - כחמורות שעשה ירבעם. ומפני מה תלה הכתוב בירבעם - מפני שהוא היה תחילה לקלקלה.	רבי יוחנן:										■	◇	קב:
(הושע י"ב) גם מזבחותם כגלים על תלמי שדי אמר רבי יוחנן: אין לך כל תלם ותלם בארץ ישראל שלא העמיד עליו אחאב עבודה זרה, והשתחוה לה.	[רבי יוחנן]										■	◇	קב:
ומנא לך דלא אתי לעלמא דאתי											^	◇	קב:
דכתיב (מלכים א' כ"א) והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל. עצור - בעולם הזה, ועזוב - לעולם הבא.											!	◇	קב:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof ■
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מפני מה זכה עמרי למלכות - מפני שהוסיף כרך אחד בארץ ישראל. שנאמר (מלכים א' ט"ז) ויקן את ההר שמרון מאת שמר בככרים כסף ויבן את ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה על שם שמר אדני ההר שמרון.	רבי יוחנן:										■	◇
מפני מה זכה אחאב למלכות עשרים ושתים שנה - מפני שכיבד את התורה שניתנה בעשרים ושתים אותיות. שנאמר (מלכים א' כ') וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה ויאמר לו כה אמר בן הדד כספך וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם כי אם כעת מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל מחמד עיניך ישימו בידם ולקחו. ויאמר למלאכי בן הדד אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשונה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות.	רבי יוחנן:										■	◇
מאי מחמד עיניך, לאו ספר תורה?											■	
דילמא עבודה זרה.											⚡	
לא סלקא דעתך, דכתיב (מלכים א' כ') ויאמרו אליו כל הזקנים וכל העם אל תשמע ואל תאבה											!	
ודילמא סבי דבהתא הווי? מי לא כתיב (שמואל ב' י"ז) וייושר הדבר בעיני אבשלום ובעיני כל זקני ישראל											⚡	
סבי דבהתא.	ואמר רב יוסף:										⚡	
התם לא כתיב וכל העם, הכא כתיב וכל העם, דאי אפשר דלא הווי בהון צדיקי. וכתיב (מלכים א' י"ט) והאשרתי בישראל שבעת אלפים כל הברכים אשר לא כרעו לבעל וכל הפה אשר לא נשק לו.											!	◇
אחאב שקול היה שנאמר (מלכים א' כ"ב) ויאמר ה' מי יפתה את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכה וזה אמר בכה.	רב נחמן:										■	◇
מאן דכתב ביה (מלכים א' כ"א) רק לא היה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני ה' אשר הסתה אתו איזבל אשתו	מתקיף לה רבי יוסף:										⚡	◇
בכל יום היתה שוקלת שקלי זהב לעבודה זרה	ותנינא:										⚡	
ואת אמרת שקול היה?											⚡	
אלא: אחאב וותרן בממונו היה, ומתוך שהנהגה תלמידי חכמים מנסיו - כיפרו לו מחצה.											■	◇
(מלכים א' כ"ב) ויצא הרוח ויעמד לפני ה' ויאמר אני אפתנו ויאמר ה' אליו במה. ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאי ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן.											■	◇
מאי רוח?											^	
רוחו של נבות הזורעאלי	רבי יוחנן:										!	◇
מאי צא?											^	
צא ממחיצתי, שכן כתיב (תהלים ק"א) דבר שקרים לא יכון לנגד עיני.	רבינא:										!	◇
היינו דאמרי אינשי: דפרע קיניה מחריב ביתיה.	רב פפא:										■	
(מלכים א' ט"ז) ויעש אחאב את האשרה ויוסף אחאב לעשות להכעיס את ה' אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו אמר רבי יוחנן: שכתב על דלתות שמרון: אחאב כפר באלהי ישראל, לפיכך אין לו חלק באלהי ישראל.	[רבי יוחנן]										■	◇
(דברי הימים ב' כ"ב) ויבקש את אחזיהו וילכדהו והוא מתחבא בשמרון, אמר רבי לוי: שהיה קודר אזכרות, וכותב עבודה זרה תחתיהן.	[רבי לוי]										■	◇
מנשה - שנשה יה.											■	◇
דבר אחר: מנשה - שהנשי את ישראל לאביהם שבשמים.											■	◇
ומנלן דלא אתי לעלמא דאתי											^	
דכתיב (דברי הימים ב' ל"ג) בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלים (מלכים ב' כ"א) ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל, מה אחאב אין לו חלק לעולם הבא - אף מנשה אין לו חלק לעולם הבא.	[ת"ק]										!	◇

<p>♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מנשה יש לו חלק לעולם הבא, שנאמר (דברי הימים ב' ל"ג) ויתפלל מנשה אל ה' ויעתר לו וכו',	רבי יהודה:											◇	קב:
ושניהם מקרא אחד דרשו, שנאמר (ירמיהו ט"ו) ונתתים לזועה לכל ממלכות הארץ בגלל מנשה בן יחזקיהו.	רבי יוחנן:												קב:
בגלל מנשה - שעשה תשובה, ואינהו לא עבוד	מר סבר: [רבי יהודה]												קב:
בגלל מנשה - דלא עבד תשובה.	ומר סבר: [ת"ק]												קב:
כל האומר מנשה אין לו חלק לעולם הבא מרפה ידיהו של בעלי תשובה	רבי יוחנן:												קג:
מנשה עשה תשובה שלשים ושלש שנים, דכתיב (מלכים ב' כ"א) בן שנים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלים ויעש (אשרה וכו' כאשר עשה אהאב מלך ישראל. כמה מלך אהאב - עשרין ותרתינן שנין, מנשה כמה מלך - חמשים וחמש. דל מינייהו עשרים ותרתינן - פשו להו תלתין ותלת.	דתני תנא קמיה דרבי יוחנן:												קג:
מאי דכתיב (דברי הימים ב' ל"ג) וישמע אליו ויחתר לו, ויעתר לו מיבעי ליה - מלמד שעשה לו הקדוש ברוך הוא כמין מחתרת ברקיע, כדי לקבלו בתשובה, מפני מדת הדין.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:												קג:
מאי דכתיב (ירמיהו כ"ו) בראשית ממלכות יהויקים בן יאשיהו, וכתיב (ירמיהו כ"ח) בראשית ממלכת צדקיהו, וכי עד האידינא לא הווי מלכי? אלא בקש הקדוש ברוך הוא להחזיר את העולם כולו לתוהו ובוהו בשביל יהויקים, נסתכל בדורו - ונתקררה דעתו. בקש הקדוש ברוך הוא להחזיר את העולם כולו לתוהו ובוהו בשביל דורו של צדקיהו, נסתכל בצדקיהו, ונתקררה דעתו.	ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:												קג:
בצדקיהו נמי כתיב (מלכים ב' כ"ד) ויעש הרע בעיני ה'													קג:
שהיה בידו למחות ולא מיחה.													קג:
מאי דכתיב (משלי כ"ט) איש חכם נשפט את איש אויל ורגו ושחק ואין נחת, אמר הקדוש ברוך הוא: כעסתי על אחז ונתתיו ביד מלכי דמשק - זיבה וקוטר [לאלהים], שנאמר (דברי הימים ב' כ"ח) ויזבח לאלהי דרמשק המכים בו ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם מעזרים אתם להם אזבח ויעורוני והם היו לו להכשילו ולכל ישראל. שחקתי עם אמציה, ונתתי מלכי אדום בידו - הכיא אלהיהם והשתחוה להם, שנאמר (דברי הימים ב' כ"ה) ויהי אחרי בוא אמציהו מהכות את אדומים ויבא את אלהי בני שער ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחוה ולהם יקטר.	ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:												קג:
היינו דאמרי אינשי: בכיי ליה למר דלא ידע, חייכי למר דלא ידע, ווי ליה למר דלא ידע בין טב לביש.	רב פפא:												קג:
(ירמיהו ל"ט) ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו בשער התוך. אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: מקום שמחתכין בו הלכות.	[רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי]												קג:
היינו דאמרי אינשי: באתרא דמריה תלא ליה זייניה - תמן קולבא רעיא קולתיה תלא.													קג:
(סימן: על שדה בתים לא תאונה).													קג:
מאי דכתיב (משלי כ"ד) על שדה איש עצל עברתי ועל כרם אדם חסר לב והנה עלה כלו קמשונים כסו פניו חרלים וגדר אבניו נהרסה, על שדה איש עצל עברתי - זה אחז, ועל כרם אדם חסר לב - זה מנשה, והנה עלה כלו קמשונים - זה אמון, כסו פניו חרלים - זה יהויקים, וגדר אבניו נהרסה - זה צדקיהו, שנחרב בית המקדש בימיו.	רב חסדא אמר רבי ירמיה בר אבא:												קג:
ארבע כיתות אין מקבלות פני שכינה, כת לצים, כת שקרנים, כת חניפים, כת מספרי לשון הרע.	ואמר רב חסדא אמר רבי ירמיה בר אבא:												קג:
כת לצים - דכתיב (הושע ז') משך ידו את לצצים													קג:
כת שקרנים - דכתיב (תהלים ק"א) דבר שקרים לא יכון לנגד עיני													קג:
כת חניפים - דכתיב (איוב י"ג) כי לא לפניו חנף יבוא													קג:
כת מספרי לשון הרע - דכתיב (תהלים ה') כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגרר רע. צדיק אתה ולא יהיה במגורך רע.													קג:
מאי דכתיב (תהלים צ"א) לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך, לא תאנה אליך רעה - שלא ישלוט בהן יצר הרע, ונגע לא יקרב באהלך - שלא תמצא אשתך ספק נדה בשעה שתבא מן הדרך. דבר אחר: לא תאנה אליך רעה - שלא יבעתוך חלומות רעים והרהורים רעים, ונגע לא יקרב באהלך - שלא יהא לך בן או תלמיד שמקדיח בתשילו בריבים.	ואמר רב חסדא אמר רבי ירמיה בר אבא:												קג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	קב
עד כאן ברכו אביו, מכאן ואילך ברכתו אמו: (תהלים צ"א) כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך, על כפים ישאונך וגו' על שחל ופתן תדרך וגו'													קב
עד כאן ברכתו אמו, מכאן ואילך ברכתו שמים: (תהלים צ"א) כי בי חשק ואפלטוהו אשגבוהו כי ידע שמי יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו אורך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי.													קב
מאי דכתיב (איוב ל"ח) וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר - מפני מה עי"ן של רשעים תלויה? כיון שנעשה אדם רש מלמטה - נעשה רש מלמעלה.	רבי שמעון בן לקיש:												קב
ולא נכתביה כלל													קב
מפני כבודו של דוד	חד: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]												קב
משום כבודו של נחמיה בן חכליה.	חד: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]												קב
מנשה היה שונה חמשים וחמשה פנים בתורת כהנים, כנגד שני מלכותו. אחאב - שמנים וחמשה, ירבעם - מאה ושלושה.	תנו רבנן:												קב
אבשלום אין לו חלק לעולם הבא, שנאמר (שמואל ב' י"ח) ויכו את אבשלום וימיתוהו, ויכוהו - בעולם הזה, וימיתוהו - לעולם הבא. תניא,	תניא, היה רבי מאיר:												קב
אחז ואחזיהו וכל מלכי ישראל שכתוב בהן ויעש הרע בעיני ה' - לא חיין ולא נידונין.	רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי מאיר:												קב
(מלכים ב' כ"א) וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלים פה לפה לבד מחטאתו אשר החטיא את יהודה לעשות הרע בעיני ה'													קב
שהרג ישעיה.	הכא תרגימו:												קב
שעשה צלם משאוי אלף בני אדם, ובכל יום ויום הורג כולם.	במערבא אמרי:												קב
כמאן אזלא הא דאמר רבה בר בר חנה:													קב
שקולה נשמה של צדיק אחד כנגד כל העולם כולו	[רבה בר בר חנה]												קב
כמאן דאמר ישעיה הרג.													קב
כתיב (דברי הימים ב' ל"ג) פסל, וכתיב (דברי הימים ב' ל"ג) פסילים, אמר רבי יוחנן: בתחלה עשה לו פרצוף אחד ולבסוף עשה לו ארבעה פרצופים, כדי שתראה שכיהן ותכעוס.	[רבי יוחנן]												קב
אחז העמידו בעלייה, שנאמר (מלכים ב' כ"א) ואת המזבחות אשר על הגג עלית אחז וגו'													קב
מנשה העמידו בהיכל, שנאמר (מלכים ב' כ"א) וישם את פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר ה' אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלים אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם													קב
אמון הכניסו לבית קדשי הקדשים, שנאמר (ישעיהו כ"ח) כי קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתכנס													קב
מאי כי קצר המצע מהשתרע?													קב
כי קצר המצע זה מלהשתרר עליו שני רעים כאחד.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:												קב
מאי והמסכה צרה וגו'													קב
רבי יונתן כי הוה מטי להאי קרא הוה קא בכי, מי שכתב בו (תהלים ל"ד) כנס כנד מי הים, תעשה לו מסכה צרה?	רבי שמואל בר נחמני:												קב
אחז בטל את העבודה וחתם את התורה, שנאמר (ישעיהו ח') צור תעודה חתום תורה בלמודי.													קב
מנשה קדר את האזכרות והרס את המזבח.													קב
אמון שרף את התורה והעלה שממית על גבי המזבח.													קב
אחז התיר את הערוה													קב
מנשה בא על אחותו													קב
אמון בא על אמו, שנאמר (דברי הימים ב' ל"ג) כי הוא אמון הרבה אשמה.													קב

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer O ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ששרף את התורה	חד: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]										◆	◇	קג	
שבא על אמו	וחד: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]										◆	◇	קג	
אמרה לו אמו: כלום יש לך הנאה ממקום שיצאת ממנו?											○		קג	
אמר לה: כלום אני עושה אלא להכעיס את בוראי.											○		קג	
כי אתא יהויקים אמר: קמאי לא ידעי לארגווי, כלום אנו צריכין אלא לאורו - יש לנו זהב פרויים שאנו משתמשין בו, יטול אורו.											○	◇	קג	
אמרו לו: והלא כסף וזהב שלו הוא, שנאמר (חגי ב') לי הכסף ולי זהוב נאם ה' צבאות											○		קג	
אמר להם: כבר נתנו לנו, שנאמר (תהלים ק"ט) השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם.											○		קג	
מפני מה לא מנו את יהויקים - משום דכתיב ביה (דברי הימים ב' ל"ו) ויתר דברי יהויקים ותעבתיו אשר עשה והנמצא עליו?	רבא לרבה בר מרי:										♣	◇	קג	
מאי והנמצא עליו?											^	♣	קג	
שחקק שם עבודה זרה על אמתו	חד: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]										◆	!	♣	◇
שחקק שם שמים על אמתו.	וחד: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]										◆	!	♣	◇
במלכים לא שמעתי, בהדיוטות שמעתי. מפני מה לא מנו את מיכה - מפני שפתו מצויה לעוברי דרכים, שנאמר כל העובר ושב אל הלויים. (זכריה י') ועבר בים צרה והכה בים גלים.	אמר ליה: [רבה בר מרי]										■	!	◇	קג
זה פסלו של מיכה.	[רבי יוחנן]										■	!	◇	קג
מגרב לשילה שלשה מילין, והיה עשן המערכה ועשן פסל מיכה מתערבין זה בזה. בקשו מלאכי השרת לדחופו, אמר להן הקדוש ברוך הוא: הניחו לו, שפתו מצויה לעוברי דרכים. ועל דבר זה נענשו אנשי פלגש בגבעה. אמר להן הקדוש ברוך הוא: בכבודי לא מחיתם, על כבודו של בשר ודם מחיתם	תניא, רבי נתן:										■		◇	קג
גדולה לגימה, שהרחיקה שתי משפחות מישראל, שנאמר (דברים כ"ג) על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים.	רבי יוחנן משום רבי יוסי בן קסמא:										■		◇	קג
מרחקת את הקרובים, ומקרבת את הרחוקים, ומעלמת עינים מן הרשעים, ומשרה שכינה על נביאי הבעל, ושגגתו עולה וזון.	ורבי יוחנן דידיה אמר:										■		◇	קג
מרחקת את הקרובים - מעמון ומואב, ומקרבת את הרחוקים - מיתרו.											■		◇	קג
בשכר (שמות ב') קראו לו ויאכל לחם, זכו בני בניו וישבו בלשכת הגזית, שנאמר (דברי הימים א' ב') ומשפחות סופרים ישיבי יעבץ תרעתים שמעתיים שוכתים המה הקינים הבאים מחמת אבי בית רכב, וכתוב התם (שופטים א') ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את העם.	דאמר רבי יוחנן:										■		◇	קד.
ומעלמת עינים מן הרשעים - ממיכה											■		◇	קד.
ומשרה שכינה על נביאי הבעל - מחבירו של עדו הנביא, דכתיב (מלכים א' י"ג) ויהי הם יושבים אל השלחן - ויהי דבר ה' אל הנביא אשר השיבו.											■		◇	קד.
ושגגתו עולה וזון											■		◇	קד.
אלמלי הלווהו ויהונתן לדוד שתי ככרות לחם לא נהרגה נוב עיר הכהנים, ולא נטרד דואג האדמי, ולא נהרג שאול ושלשת בניו.	דאמר רב יהודה אמר רב:										■		◇	קד.
ומפני מה לא מנו את אחז?												♣	◇	קד.
מפני שמוטל בין שני צדיקים, בין יתם לחזקיהו.	רבי ירמיה בר אבא:											!	◇	קד.
מפני שהיה לו בשת פנים מישעיהו, שנאמר (ישעיהו ז') ויאמר ה' אל ישעיהו צא נא לקראת אחז אתה ושאר ישוב בנך אל קצה תעלת הברכה העליונה אל מסלת שדה טובס.	רב יוסף:											!	◇	קד.
מאי כובס?												^	◇	קד.
דכבשינהו לאפיה וחלף	איכא דאמרי:											!	◇	קד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator												
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י			
אוכלא דקצרי סחף ארישיה וחלף.	איכא דאמרי:														קד.
מפני מה לא מנו את אמון															קד.
מפני כבודו של יאשיהו.															קד.
מנשה נמי לא נמני מפני כבודו של חזקיהו															קד.
ברא מזכי אבא. אבא לא מזכי ברא, דכתיב (דברים ל"ב) ואין מידי מציל, אין אברהם מציל את ישמעאל, אין יצחק מציל את עשו.															קד.
השתא דאתית להכי - אחז נמי לא אימני - משום כבודו של חזקיהו.															קד.
ומפני מה לא מנו את יהויקים															קד.
משום דרבי חיאי ברבי אבויה															קד.
כתיב על גולגלתו של יהויקים זאת ועוד אחרת. זקיננו דרבי פרידא אשכח גולגלתא דהוה קא שדיא בשערי ירושלים, וכתיב בה זאת ועוד אחרת, קברה ולא איקברא, קברה ולא איקברא, אמר: גולגלתו של יהויקים היא, דכתיב ביה (ירמיהו כ"ב) קבורת חמור יקבר סחוב והשלך וגו'. אמר: מלכא הוא, ולא איכשר לולזולי ביה. כרכה בשיראי, ואותבה בסיפתא. חזיאת דביתהו, סברא: הא דאיתתא קמייתא הוה, דהא לא קא מנשי לה. שגרא תנורא וקלתה. היינו דכתיב זאת ועוד אחרת.	דאמר רבי חיאי ברבי אבויה:														קד.
בשביל (מלכים ב' כ) והטוב בעיניך עשיתי - מה אות, בשביל (מלכים ב' כ) מה אות - נכרים אכלו על שולחננו, בשביל שנכרים אכלו על שולחננו - גרם גלות לבניו.	תניא: אמר רבי שמעון בן אלעזר:														קד.
מסייע ליה לחזקיה															קד.
כל המזמן עובד עבודה זרה לתוך ביתו ומשמש עליו - גורם גלות לבניו, שנאמר (מלכים ב' כ) ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבל.	דאמר חזקיה:														קד.
(מלכים ב' כ) וישמש עליהם חזקיהו ויראם את בית נכתה את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב וגו'.															קד.
מאי בית נכתה? - אשתו השקתה עליהם.	רב:														קד.
בית גנזיו הראה להם.	שמואל:														קד.
זין אוכל זין הראה להן.	רבי יוחנן:														קד.
איכא ישבה בדד אמר רבה אמר רבי יוחנן: מפני מה לקו ישראל באיכה - מפני שעברו על שלשים ושש כריתות שבתורה.	[רבה אמר רבי יוחנן]														קד.
מפני מה לקו באל"ף ב"ת - מפני שעברו על התורה, שניתנה באל"ף ב"ת.	רבי יוחנן:														קד.
ישבה בדד אמר רבא אמר רבי יוחנן: אמר הקדוש ברוך הוא, אני אמרתי (דברים ל"ג) וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל - עכשיו יהיה בדד מושבם.	[רבה אמר רבי יוחנן]														קד.
(איכה א') העיר רבתי עם, אמר רבא אמר רבי יוחנן: שהיו משיאין קטנה לגדול וגדולה לקטן כדי שיהו להם בנים הרבה.	[רבה אמר רבי יוחנן]														קד.
(איכה א') היתה כאלמנה אמר רב יהודה אמר רב: כאלמנה, ולא אלמנה ממש, אלא כאשה שהלך בעלה למדינת הים, ודעתו לחזור אליה.	[רב יהודה אמר רב]														קד.
רבתי בגוים שרתי במדינות אמר רבא אמר רבי יוחנן: כל מקום שהן הולכין - נעשין שרים לאדוניהן.	[רבה אמר רבי יוחנן]														קד.
מעשה בשני בני אדם שנשבו בהר הכרמל, והיה שבאי מהלך אחריהם.	תנו רבנן:														קד.
אמר לו אחד מהם לחבירו: גמל שמהלכת לפנינו סומא באחת מעיניה, וטעונה שתי נודות, אחת של יין ואחת של שמן, ושני בני אדם המנהיגים אותה אחד ישראל ואחד נכרי.															קד:
אמר להן שבאי: עם קשה עורף מאין אתם יודעין?															קד:
אמרו לו: גמל - מעשבים שלפניה, מצד שרואה - אוכלת, מצד שאינה רואה - אינה אוכלת, וטעונה שתי נודות אחת של יין ואחת של שמן, של יין - מטפסף ושוקע, ושל שמן - מטפסף וצף. ושני בני אדם המנהיגים אותה אחד נכרי ואחד ישראל, נכרי נפנה לדרך וישראל נפנה לצדדין.															קד:

<p>◆ חולקים-disputants</p> <p>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>○ מעשה-story</p> <p>■ מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>
--	--

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רדף אחריהם, ומצא כדבריהם. בא ונשקן על ראשן, והביאן לביתן ועשה להן סעודה גדולה, והיה מרקד לפניהם ואמר: ברוך שבהר בזרעו של אברהם, ונתן להם מחכמתו, ובכל מקום שהן הולכין נעשין שרים לאדוניהם. ופטורן [והלכין] לבתיהם לשלום.	[רבה אמר רבי יוחנן]											○
(איכה א') בכה תבכה בלילה, שתי בכיות הללו למה? אמר רבה אמר רבי יוחנן: אחד על מקדש ראשון, ואחד על מקדש שני.	[רבה אמר רבי יוחנן]											◇
בלילה - על עסקי לילה, שנאמר (במדבר י"ד) ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא.												◇
אותו הלילה ליל תשעה באב היה, אמר להן הקדוש ברוך הוא לישראל: אתם בכיתם בכיה של חנם - ואני אקבע לכם בכיה לדורות.	רבה אמר רבי יוחנן:											◇
דבר אחר: בלילה - שכל הבוכה בלילה קולו נשמע.												◇
דבר אחר: בלילה שכל הבוכה בלילה כוכבים ומזלות בוכין עמו.												◇
דבר אחר: בלילה - שכל הבוכה בלילה השומע קולו בוכה כנגדו.												◇
מעשה באשה אחת שכנתו של רבן גמליאל שמת בנה, והיתה בוכה עליו בלילה, שמע רבן גמליאל קולה ובכה כנגדה, עד שנשרו ריסי עיניו. למחר הכירו בו תלמידיו והוציאוה משכונתו.												○
(איכה א') ודמעתה על לחיה, אמר רבה אמר רבי יוחנן: כאשר שבוכה על בעל נעוריה, שנאמר (יואל א') אלי כבתולה חגרת שק על בעל נעוריה.	[רבה אמר רבי יוחנן]											◇
(איכה א') היו צריה לראש, אמר רבה אמר רבי יוחנן: כל המיצר לישראל נעשה ראש	[רבה אמר רבי יוחנן]											◇
(ישעיהו ח') כי לא מועף לאשר מוצק לה כעת הראשון הקל ארצה זבלון וארצה נפתלי והאחרון הכביד דרך הים עבר הירדן גליל הגוים, אמר רבה אמר רבי יוחנן: כל המציק לישראל אינו עיף.	[רבה אמר רבי יוחנן]											◇
(איכה א') לא אליכם כל עברי דרך, אמר רבה אמר רבי יוחנן: מכאן לקובלנא מן התורה.	[רבה אמר רבי יוחנן]											◇
כל עברי דרך אמר רב עמרם אמר רב: עשאוני כעוברי על דת, דאילו בסדום כתיב (בראשית י"ט) וה' המטיר על סדם, ואילו בירושלים כתיב (איכה א') ממרום שלח אש בעצמתי וירדנה וגו' וכתיב (איכה ד') ויגדל עון בת עמי מחטאת סדם.	[רב עמרם אמר רב]											◇
וכי משוא פנים יש בדבר?												⚡
מדה יתירה היתה בירושלים שלא היתה בסדום, דאילו בסדום כתיב (יחזקאל ט"ו) הנה זה היה עון סדם אהותך גאון שבעת לחם ויד עני ואביון לא החזיקה וגו' ואילו בירושלים כתיב (איכה ד') ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן.	רבה אמר רבי יוחנן:											!
(איכה א') סלה כל אבירי ה' בקרבי - כאדם שאומר לחברו: נפסלה מטבע זו.												◇
(איכה ב') פצו עליך פיהם, אמר רבה אמר רבי יוחנן: בשביל מה הקדים פ"א לעי"ן - בשביל מרגלים שאמרו בפיהם מה שלא ראו בעיניהם.	[רבה אמר רבי יוחנן]											◇
(תהלים י"ג) אכלי עמי אכלו לחם ה' לא קראו, אמר רבה אמר רבי יוחנן: כל האוכל מלחמן של ישראל - טועם טעם לחם, ושאינו אוכל מלחמן של ישראל - אינו טועם טעם לחם.	[רבה אמר רבי יוחנן]											◇
ה' לא קראו רב אמר: אלו הדיינין	[רב]											◇
אלו מלמדי תינוקות.	שמואל:											◇
מי מנאן?												^
אנשי כנסת הגדולה מנאום.	רב אשי:											!
בקשו עוד למנות אחד, באה דמות דיוקנו של אביו ונשטחה לפניהם - ולא השגיחו עליה, באה אש מן השמים ולחכה אש בספסליהם - ולא השגיחו עליה. יצאה בת קול ואמרה להם (משלי כ"ב) חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב בל יתיצב לפני חשכים, מי שהקדים ביתו לביתו, ולא עוד אלא שביתי בנה בשבע שנים וביתו בנה בשלש עשרה שנה לפני מלכים יתיצב [בל יתיצב] לפני חשכים - ולא השגיח עליה. יצאה בת קול ואמרה (איוב ל"ד) המעמך ישלמנה כי מאסת כי אתה תבחר ולא אני וגו'.	רב יהודה אמר רב:											◇
כולן באין לעולם הבא, שנאמר (תהלים ס') לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי, יהודה מחקקי, מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי, עלי פלשת התרועעי	דורשי רשומות היו אומרים:											◇
לי גלעד - זה אחאב שנפל ברמות גלעד												◇
מנשה - כמשמעו												◇

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-תזרה וסיכום נקודה מרכזית < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ; question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
--	--

סנהדרין-חלק	Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אפרים מעוז ראשי - זה ירבעם דקאתי מאפרים												■	קד:
יהודה מחקקי - זה אחיתופל דקאתי מיהודה												■	קד:
מואב סיר רחצי - זה גחזי שלקה על עסקי רחיצה												■	קה.
על אדום אשליך נעלי - זה דואג האדומי												■	קה.
עלי פלשת התרועעי - אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, אם יבא דוד שהרג את הפלשתי, והוריש את בניך גת, מה אתה עושה לו? אמר להן: עלי לעשותן ריעים זה לזה.												■	קה.